

ஐ : ஏன் டா சஷோ! நம்ம தலைவர்களான சிறீ மான்கள் சீ னிவாசய்யங்கார், சத்தியமூர்த்தி, ரங்கசாமி அய்யங்கார், சீ னிவாச சாஸ்திரி, சிவகாமி அய்யர், இ.ட. அய்யர் மற்றும் உள்ள பிராமணத் தோமர்கள் எல்லாம் இந்த எலக்சனில் எவ்வளவோ பாடப்பட்டு மடாதிபதிகள் மகந்துகள் பணத்தலைட்சகக் கணக்காக சலேவா செய்து ஜெயித்து விட்டோம், ஜெயித்து விட்டோம் என்று தப்பட்டை அடித்தார்கள், கட்சியில் பார்க்கிறபோது பழையபடி மீண்டும் சத்திரர்கள் தானே மந்திரிகளாய் விட்டார்கள். இதில் என்ன நமக்கு லாபம். சிறீ மான்கள் சத்தியமூர்த்தி, ரங்கசாமி அய்யங்கார். ந.ஓ. ஆச்சாரியார், வங்கி டிரமணய்யங்கார் இவர்களெல்லாம் மந்திரிகளாய் வருவார்கள் என்றல்லவா நாம் எல்லோரும் எவ்வளவோ பாடப்பட்டோம். கணக்கு, மணியக்காரர், காப்பிக்கடை, பஞ்சாங்கம், புரோகிதம், வக்கீல் குமாஸ்தா, வக்கீல், முனிசிப், ஜட்ஜ், நிர்வாக சபை எல்லாம் பாடப்பட்டும் பழையபடி சத்திர ராஜாங்கம் தானே ஆகிவிட்டது.

ஐ : மணி! நீ என்ன பெரிய முட்டாளாயிருக்கிறாயே. நமக்கு எவ்வளவு பெரிய வற்றித் தெரியுமா? இந்தப் பனகால் ராஜாவை ஒழிச்சமே அது ஒன்றே போதுமே.

ஐ : பனகால் என்ன அவ்வளவு மோசமான ஆசாமியா?

ஐ : அட பயித்தியமே! நம்ம கட்டத்திற்கே இந்த ஆள் பெரிய எமனாகவல்லவா 6-வருஷமாய் வந்து உட்கார்ந்துக் கொண்டு பிராமணாள் வாயில் நிரந்தரமாய் மண்ணை போடத் தக்க மாதிரி எவ்வளவோ வேலை செய்து சத்திரர்களையெல்லாம் கதைக்கி விட்டார். நீ யே நன்றாய் கவனித்துப் பார். பனகால் மந்திரியான பிறகு, சத்திரர்களில் எவனாவது பிராமணனைக் கண்டால் சுவாமி என்கிறானா? கும்பிடுகிறானா? பிராமணன் என்கிற மரியாதை வதைத்துப் பசுக்கிறானா? இதனை நினைத்தால் வயிறு எரிகிறதே.

ஐ : நீ சொல்வது தப்பு. இன்னமும் கிராமாந்திரங்களில் எவ்வளவு பெரிய மிராஸ்தாரானாலும் ஒரு சின்ன பிராமணப் பையனைக் கண்டால் எழுந்து நிற்கிறான். வாங்க, வாங்க சாமி என்று குனிந்து கும்பிடுகிறான். இந்தப் பையன் அடே போடா வாடா என்று பசினாலும் அவர்கள் அதை இழிவாய்க் கருதுவதில்லை. கிராமாந்திரங்களில் தாசிகள் பிராமணாள்ிடத்தில் பணமே வாங்குவதில்லை. பிராமணன் என்றால் இன்னம் எவ்வளவோ காரியங்கள் நடக்கின்றது. சும்மா பனகால் மீதில் வீண்பழி சும்மத்துகிறாயே.

ஐ : அட மண்டல்கமே! நீ பட்டிக்காட்டான் ஆனதினால் கிராமத்து சங்கதியை கட்டிக் கொண்டு அழுகிறாய். பட்டண வாசல்களில் நடக்கும் அபாயம் உனக்கு என்ன தெரியும்? காப்பிக்கடையில் போய் பார். முன்னெல்லாம் சுவாமி சுவாமி ஒரு இட்டலெ கொண்டு வாருங்கள் என்று வணக்கமாய் கேட்பார்கள். இப்போது ஓய் ஐயரே இட்டலி கொண்டு வா என்று அதிகாரம் பண்ணுகிறான். வக்கீல்களாகக் கண்டால் நடுங்குகிறவர்கள் இப்போது குடியானவன் கட்ட வாய்யா போய்யா என்கிறான். தாசி வீட்டிற்குப் போனால் பிச்சை எடுக்கிற பாரப்பானுக்குத் தேவையா ஒரு கட்டோ என்கிறான். பெரிய பெரிய அதிகாரமுள்ள உத்தியோகத்தில் எல்லாம் சத்திரர்களே வந்துவிட்டார்கள். தாலுக்கா, ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டி இதுகளில் சத்திரர்களே நிறைந்து விட்டார்கள். ஒரு பிராமணன் அந்தஸ்துக்கு வரவேண்டுமானால் எவ்வளவோ திருப்தி செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. பனகாலினால் பிராமணனுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் தெரியுமோ? பட்டிக்காட்டான் நீ என்ன கண்டாய்!

2 / 4

3 / 4

Written by
Thursday, 21 August 2008 19:56 -

அந்த பயம் அவர்களாகும் உண்டு. இவ்வளவு பாடப்பட்ட நம் மவாள்கு இது தரியாமல் இருக்குமென்றா நினைத்தாய்? தவிரவும் சத்திரன்களாகக் கொண்டே சத்திரன்கள் கண்ணைக் குத்துவது நல்லதே ஒழிய நாம் பிரவசித்தால் பாரப்பான் செய்து விட்டான் என்று கப்பாடும் போடும்வான்கள். உதாரணமாக காஞ்சீபுரம் மகாநாட்டில் ஒருவன் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத் தீர்மானம் கொண்டுவந்ததற்கு ஒரு சத்திரன் பிரசிடெண்டாயிருந்ததினால் தான் நமது தலைவர்கள் வகுப்புலபத்தில் அத் தீர்மானத்தையே டிபிங்குக் கட்டி கொண்டுவராமல் கொள்ளச் செய்ய சவகரியமாயிருந்தது. பாமர ஜனங்களும் நம்பினார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் ஒரு பிராமணன் அந்தஸ்தானத்தில் இருந்திருந்தால் கட்டாயம் அத் தீர்மானம் நிறைவேறியேயிருக்கும். அல்லாமலும் அத் தீர்மானத்தை ஒரு பிராமணன் தள்ளியிருந்தால் பெரிய கப்பாடும் போட்டிருப்பான்கள். ஆதலால் இப்படி இருப்பதுதான் நல்லது.

ஐஐஐ : சரி! சரி! எனக்கு இப்போதுதான் புரிந்தது. நானும் இம்முறைகள்கைக் கையாளுகிறேன்.

("கூடிரசு" சித்திரபுத்திரன் என்ற புண்பைப் பெயரில் தந்தை பெரியார் எழுதியது - 19.12.1926)

http://periyarvizippunarvuiyakkam.blogspot.com/2008/06/blog-post_05.html